

The Holy See

PRVO APOSTOLSKO PUTOVANJE PAPE IVANA PAVLA II.

U BOSNU I HERCEGOVINU (12.-13. TRAVNJA 1997.) **GOVOR SVETOGA OCA NA SUSRETU**

S PREDSTAVNICIMA PRAVOSLAVNE VJERSKE ZAJEDNICE Nadbiskupski dvor, Sarajevo, 13. travanj 1997. *Preosvešteni Gospodine Mitropolite dabro-bosanski,*

*draga braćo u Kristu!*1. Iskreno zahvaljujem Božjem Proviđenju koje mi je dopustilo da se susretнем sa vama za vrijeme moje posjete Sarajevu. "Cjelovom svetim" (Rim 16,16) mira i ljubavi Gospodina Krista pozdravljam sve pravoslavne Srbe Bosne i Hercegovine, prema kojima gajim veliko poštovanje. Moj srdačni pozdrav upravljen je prije svega Vama, Preosvešteni Gospodine Mitropolite Nikolaju, jednako kao i svima koji Vam pomažu u službi upravljanja, posvećivanja i vođenja vjernika Srpske Pravoslavne Crkve. S poštovanjem se obraćam i upućujem bratski pozdrav također Njegovu Blaženstvu Patrijarhu Pavlu i svim Pastirima vaših zajednica, koji duhovno vode ovaj dio Božjeg naroda u Bosni i Hercegovini, propovijedajući Sveto Evanđelje i služeći Svete Tajne.2. Božja nas blagodat ujedinjuje u vjeri u Boga koji je Jedan i Sveta Trojica, koji nam se otkrio u Gospodu Kristu i sjedinjuje nas u poštovanju i ljubavi prema Svetom Pismu, koje je zajednički korijen nauka koji su propovijedali Sveti Oci i učili već prvi opći sabori. Pozvani smo da budemo navjestitelji tog nauka hodeći tragom Svetih Apostola kojima je data služba pomirenja (Usp. 2 Kor 5, 18). To je zadaća koja nas, u kontekstu sadašnjih teškoća, podstiče da ujedinito napore i da našim suvremenicima, koji su često privučeni laskavošću svijeta, ponudimo jedinu Riječ koja doista ozdravlja i blagodat koja ulijeva nadu. Nakon godina prežalosnoga bratoubilačkoga rata, sada, u zoru novog kršćanskog milenijuma, svi osjećamo hitnu potrebu za stvarnim pomirenjem katolika i pravoslavaca, kako bi, obnovljena srca i duše, mogli ponovno nastaviti put sve savršenijeg hoda za Gospodinom Kristom, Velikom Prvosvećenikom i jedinim Pastirom Njegova stada. Opraštamo i tražimo oprostjenje: ovo je početak stvaranja novoga povjerenja i novih odnosa među onima koji u Sinu Božjemu priznaju jedinog Spasitelja čovječanstva.3. Baština koja nas spaja, živi dar Svetoga Duha, mnogo je više od onoga što nas još uvijek dijeli, priječeći nam da u punoj suglasnosti provedemo našu vjeru. Jedinstvo svih kršćana Gospodnji je dar i za nj neprestano molimo. Uskrsnuli Krist živi s nama, ide sa svojom Crkvom, neprestano poziva učenike, obilno dariva svoje oprostjenje koje ozdravlja i svoju milost koja oživljava. U skladu S voljom Božanskog Učitelja zajedno smo, dakle, dužni propovijedati Sveto Evanđelje svakom čovjeku. Zajedno smo nošeni željom da vjera raste i da iz vjere zavlada mir među svim narodima Bosne i Hercegovine. Svi smo svjesni da svijet ne može dati mir. Zato se obraćamo Kristu i još jednom slušajmo njegov glas: "Mir vam ostavljam, mir vam svoj dajem; ne dajem vam ga kao što ga svijet daje. Neka se ne zbunjuje srce vaše i neka se ne boji" (Iv 14,27).4. Zalaganje za uspostavu mira još nas više zbratimljuje u zajedničkom svjedočenju za Gospodara povijesti. To je također i molitva koju Mu danas zajedno upravljamo duhovno povezani sa svim našim zajednicama. Svi smo djeca ljubavi Boga koji "tako zavolje svijet te je sina svojega jedinorođenca dao da ni jedan koji u nj vjeruje ne umre, nego da ima život vječni" (Iv 3,16). Svako je od nas pozvan iskusiti i saopćavati divne darove koje je Bog, spasenijskim poduhvatom, htio zasaditi u naša srca i povijest ljudi. Neka i danas naše korake vodi

čežnja za punim mirom i konkretna volja da se taj mir gradi zajedno sa željom za savršenim jedinstvom. S ovim osjećanjima želim cijeloj srpskoj pravoslavnoj zajednici Bosne i Hercegovine upraviti Apostolove riječi pozdrava: "Sam Gospodin mira neka vam dadne mir uvijek i u svakoj prilici. Gospodin sa svima vama" (2 Sol 3,16).

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana